

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **F. R.**, nar. X., zast. JUDr. Bedri Tomáškem, advokátem, se sídlem Kolín IV., Politických vězňů 27, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, IČ 72080043, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 8. 2011, č. j. 3770/11-1400-201897,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému právnímu zástupci žalobce JUDr. Bedri Tomáškov, advokátovi, se přiznává odměna za zastupování žalobce ve výši 11.132,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 8. 2011, č. j. 3770/11-1400-201897, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr Finančního úřadu v Kolíně ze dne 3. 5. 2011, č. j. 132065/11/034962204537, kterým byl žalobci vyměřen úrok z prodlení z daně z převodu nemovitostí za období od 31. 1. 2008 do 2. 5. 2011 ve výši 6.013,- Kč, neboť žalobce neuhradil daň z převodu nemovitostí ve výši 11.592,- Kč, který byla vyměřena platebním výměrem Finančního úřadu v Kolíně ze dne 3. 11. 2009, č. j. 117848/09/034962204537.

Žalobce v žalobě nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, když Finančnímu ředitelství v Praze vytknul nesprávné posouzení věci po stránce skutkové i právní. Žalobce předně poukázal na skutečnost, že ohledně předmětných nemovitostí, tj. bytu č. 770/5 v budově č. p. 768, 769, 770, 771 772 v Kolíně II. postaveném na st. parcelách č. 3955, 3956, 3957, 3958, 3959/1, 3959/2, spoluvlastnického podílu o velikosti 5453/511804 na společných částech této

budovy a na st. parcelách č. 3955, 3956, 3957, 3958, 3959/1, 3959/2, vše v k. ú. Kolín, okres Kolín, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín, se nejednalo o převod vlastnického práva jako takový, ale pouze o poskytnutí záruky paní J. H., se kterou žalobce a jeho manželka uzavřeli smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k předmětným nemovitostem, a to k zajištění půjčky ve výši 408.000,- Kč. Na pohledávku paní H. uhradil žalobce s manželkou částku 90.000,- Kč a částku 40.000,- Kč na dani zaplatili formou exekučních srážek z důchodu. Žalobce s manželkou nemovitost jako vlastníci nadále užívají a platí z ní daň z nemovitosti.

Žalobce dále namítl, že výše daně z převodu nemovitostí, od níž se odvíjí výše úroků z prodlení, vychází z odhadu, který si opatřil finanční úřad, s níž žalobce nebyl seznámen, nemohl se k němu vyjádřit ani uplatnit případné námitky, čímž byl zkrácen na svých právech.

Žalobce tedy spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí především v tom, že daň z převodu nemovitosti neměla být vůbec vyměřena, neboť v době uzavření smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva nebyl tento převod podle ust. § 9 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, zahrnut do zdaňovacích dispozic s majetkem. Pokud byla daň z převodu nemovitostí vyměřena neprávem, potom není ani úrok z prodlení s její splatností vymáhán po právu.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce všemi žalobními body napadá nesprávné vyměření samotné daně z převodu nemovitostí. Namítá vady, které měly vést k nezákonnému vydání platebního výměru na daň z převodu nemovitostí ze dne 3. 11. 2009, č. j. 117878/09/034962204537. Předmětem soudního přezkumu je platební výměr na úrok a nikoli platební výměr na daň napadenému rozhodnutí předcházející. Z tohoto důvodu by měly žalobní námitky směřovat proti platebnímu výměru na úrok z prodlení a ne proti samotnému vyměření daně z převodu nemovitostí.

Ohledně námitek proti vyměření daně z převodu nemovitostí žalovaný uvedl, že žalobce v řízení před orgánem prvního stupně nevyčerpal řádné opravné prostředky, nevyužil pro nápravu údajně nesprávného rozhodnutí možnosti, které mu právní úprava nabízela, tj. ust. § 48 zákona o správě daní a následně postup podle ust. § 65 soudního řádu správního. Žalobce tedy závěry ani postup správce daně ve věci vyměření daně z převodu nemovitostí přípustnými opravnými prostředky nezpochybnil.

Jelikož žalobce v projednávané věci neuhradil výše uvedenou daň z převodu nemovitostí řádně a včas, dostal se tak do prodlení. Podmínky pro vznik úroku z prodlení a pro to, aby správce daně vyrozuměl žalobce o předpisu úroku z prodlení platebním výměrem, nastaly, platební výměr tak byl vydán v souladu se zákonem.

Žalobce v replice setrval na svém názoru, že rozhodnutí o vyměření daně z převodu nemovitostí nebylo vydáno v souladu s právními předpisy. I kdyby toto rozhodnutí, jak žalovaný uvedl, nabylo právní moci a formálně byly splněny podmínky pro vymáhání úroku z prodlení, lze takový postup přinejmenším hodnotit jako odporující dobrým mravům, pokud vůbec, jak se žalobce domnívá, není protiprávní.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Platebním výměrem Finančního úřadu v Kolíně na daň z převodu nemovitostí ze dne 3. 11. 2009, č. j. 117848/09/034962204537, byla žalobci vyměřena k úhradě daň z převodu nemovitostí ve výši 11.592,- Kč, a tento byl žalobci doručen dne 6. 11. 2009.

Platebním výměrem Finančního úřadu v Kolíně na úrok z prodlení ze dne 3. 5. 2011, č. j. 132065/11/034962204537, byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daně z převodu nemovitostí za období od 31. 1. 2008 do 2. 5. 2011 ve výši 6.013,- Kč.

Rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 15. 8. 2011, č. j. 3770/11-1400-201897, bylo zamítnuto odvolání žalobce a rozhodnutí Finančního úřadu v Kolíně ze dne 3. 5. 2011, č. j. 132065/11/034962204537, bylo potvrzeno. V odůvodnění Finančního ředitelství v Praze uvedlo, že na základě smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva uzavřené mezi prodávajícím F. R. a M. R. (dlužníci) a J. H. (věřitel) došlo k převodu nemovitostí v katastrálním území Kolín. Vklad práva byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín dne 19. 10. 2007 pod č. j. V-5518/2007. Právní účinky vkladu práva nastaly dne 24. 9. 2007. Přiznání k dani z převodu nemovitostí společně se znaleckým posudkem nebylo správci daně doručeno ani po výzvě správce daně. Platebním výměrem č. j. 117848/09/034962204537 ze dne 3. 1. 2008 byla žalobci vyměřena daň z převodu nemovitostí ve výši 11.592,- Kč. Tato daňová povinnost nebyla uhrazena. Z tohoto důvodu byl žalobci zaslán platební výměr na úrok z prodlení č. j. 132065/11/034962204537 ze dne 3. 5. 2011. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání, ve kterém žalobce uvádí, že nesouhlasí s tímto rozhodnutím, neboť uzavřel smlouvu o zajišťovacím převodu práva, nejednalo se o převod vlastnického práva jako takový, ale pouze o poskytnutí záruky věřitelce, že půjčka bude vrácena nebo uspokojena ze záruky. I nadále je veden jako vlastník bytu č. 770/5. Z tohoto důvodu se žalobce domnívá, že není důvod k placení daně z převodu nemovitostí, resp. úroky z prodlení s její úhradou, a proto žádá o zrušení předmětného rozhodnutí. Daň z převodu nemovitostí byla splatná v souladu s ust. § 21 odst. 2 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění platném ke dni převodu vlastnického práva ve lhůtě pro podání daňového přiznání. Posledním dnem lhůty pro úhradu daně z převodu nemovitostí a podání daňového přiznání byl 31. 1. 2008. K námitce žalobce, že jako vlastník i nadále užívá předmětný byt nelze přisvědčit, neboť z listu vlastnictví č. 9198 pro katastrální území Kolín tato skutečnost nevyplývá, protože jako vlastník bytové jednotky je uvedena J. H. Jmenovaná nabyla vlastnické právo k předmětné bytové jednotce na podkladě smlouvy o zajišťovacím převodu práva V-5518/2007-204. Na podkladě této smlouvy došlo k převodu vlastnického práva dnem 24. 9. 2007 (právní účinky vkladu práva) a žalobci vznikla povinnost uhrazení daně z převodu nemovitostí. Podle ust. § 9 odst. 1 písm. a) výše uvedeného zákona předmětem daně z převodu nemovitostí je úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem. Námitky uvedené v odvolání jsou nedůvodné, neboť žalobce nesplnil svoji zákonnou povinnost, a proto nelze vyhovět požadavku žalobce na zrušení platebního výměru na úrok z prodlení. Odvolací orgán tak shledal, že správce daně postupoval v souladu se zákonem, když žalobci za pozdě uhrazenou daňovou povinnost sdělil úrok z prodlení.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 58 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, *příslušenstvím daně se rozumí penále, zvýšení daně, náklady daňového řízení, úroky a pokuty uložené podle tohoto nebo jiného daňového zákona. Příslušenství daně, s výjimkou pokut, sleduje osud daně, nestanoví-li správce daně svým rozhodnutím jinak. Zvláštní zákon může stanovit u příslušenství daně jeho rozpočtové určení odchylně od rozpočtového určení daně, k němuž bylo vyměřeno.*

Podle ust. § 63 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků, *daňový dlužník je v prodlení, nezaplatí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti.*

Podle odstavce 2 téhož ustanovení, *daňovému dlužníku vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, a to ode dne původního dne splatnosti. Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o čtrnáct procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Úrok z prodlení se uplatní nejdéle za 5 let prodlení.*

Podle odstavce 3 téhož ustanovení, *úrok z prodlení je splatný dnem, ve kterém jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik, a na osobním účtu se předepisuje do evidence do desátého dne po skončení měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti. Před tímto dnem se předepíše na osobním účtu zejména v případě, že je daňový nedoplatek, ze kterého vzniká úrok z prodlení, vymáhán, nebo pokud byl tento úrok uhrazen, nebo pro zjištění vratitelnosti přeplatku.*

Úroky z prodlení jsou sankcí postihující daňového dlužníka za nesplnění uložených daňových povinností řádně a včas. Není-li nejpozději dnem splatnosti daně daň zaplacená ve výši odpovídající zákonné daňové povinnosti, daňový subjekt se dostává do prodlení, stává se daňovým dlužníkem a vzniká mu povinnost platit za dobu, po kterou je s placením daně v prodlení, úroky z prodlení v zákonem stanovené výši. Povinnost platit úroky z prodlení tak vzniká přímo ze zákona, nezakládá ji správce daně vydáním platebního výměru. Platební výměr má jen charakter deklaratorního rozhodnutí, jímž správce daně sděluje daňovému dlužníkovi předpis úroků z prodlení, které tu v důsledku jeho prodlení s uhrazením daňové povinnosti v určité výši k určitému datu ex lege existují.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnou z hlediska splnění zákonem stanovených podmínek pro uplatnění úroků z prodlení a jejich následnému předepsání k úhradě je v projednávané věci existence právní moci platebního výměru Finančního úřadu v Kolíně na daň z převodu nemovitostí ze dne 3. 11. 2009, č. j. 117848/09/034962204537, a nezaplacení vyměřené daně ve lhůtě v tomto platebním výměru stanovené.

Jelikož námitky žalobce obsažené ve všech žalobních bodech směřují proti platebnímu výměru na daň z převodu nemovitostí, když žalobce tvrdí, že předmětná daň byla nesprávně vyměřena (neměla být vůbec vyměřena), domáhá se tím v podstatě toho, aby se soud ve svém přezkumu vracel do vyměřovací fáze daňového řízení a zabýval se tím, zda byla daň správně vyměřena. To ale není možné. K nápravě případné nezákonnosti platebního výměru slouží jiné prostředky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2007, č. j. 1 Afs 31/2006-72). Těch ovšem žalobce nevyužil, když nepodal ani odvolání, ani žalobu podle ust. § 65 soudního řádu správního. Nemůže tak uspět ani námitka žalobce, že postup Finančního úřadu v Kolíně, resp. Finančního ředitelství v Praze, je v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobce měl prostředky k nápravě jím tvrzené nesprávnosti, avšak těchto nevyužil. Žalobce

sice následně podal žádost o prominutí daně z převodu nemovitostí, jakož i úroků z prodlení, avšak řízení o této žádosti bylo zastaveno a odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto.

S ohledem na skutečnost, že soud neshledal námitky žalobce důvodnými, neshledal tedy žádnou nezákonnost napadeného rozhodnutí, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Ustanovené zástupkyni přiznal soud odměnu za zastupování žalobce podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. za 1 úkon právní služby (příprava a převzetí zastoupení) v částce 2.100,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2012 a za 2 úkony právní služby (doplnění žaloby ze dne 30. 1. 2012 a replika ze dne 9. 3. 2012) v částce 6.200,- Kč (1 úkon za 3.100,- Kč) podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále za 3 režijní paušály v částce 900,- Kč podle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a dále 21% DPH v částce 1.932,- Kč. Celkem tedy ve výši 11.132,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. března 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová